

slaget af tilsvarende grunde som anført af venstres ordfører. Når handelsministeren havde begrundet forslaget med, at man ville sikre en stabil prisudvikling, ønskede han dertil at bemærke, at ingen, da monopolloven i 1955 blev vedtaget, forestillede sig, at der ikke skulle kunne komme prisudsving både i den ene og den anden retning. Det var i øvrigt hans partis opfattelse, at der ikke kan opnås nævneværdig indflydelse på varepriserne gennem en regulering, når der ikke er knaphed på varer, og denne opfattelse fremgik også af samordningsudvalgets betænkning. Det var Weikops opfattelse, at handelsministeren ligefrem havde været tvunget til at fremsætte lovforslaget på grund af den aftale, der var indgået mellem regeringspartierne inden regeringens dannelse. I øvrigt henstillede han til handelsministeren, der som følge af regeringsdannelsen skulle udnævne et nyt medlem til monopolrådets forretningsudvalg, at benytte lejligheden til at afskaffe forretningsudvalget, idet monopolrådets overvejelser og drøftelser derved ville blive langt friere.

Bavnsgaard (RV) anbefalede den foreslåede lovændring, som han mente kunne få en stor psykologisk virkning, idet der ubestrideligt ville være forskel på at foretage prisforhøjelser, hvis nødvendighed forud skal dokumenteres, og på at foretage prisforhøjelser uden forhåndsgodkendelse. Over for den af Thorkil Kristensen og Weikop hævdede opfattelse, at der ikke kunne ændres i det ved monopollovens vedtagelse indgåede forlig, erklærede han, at et sådant forlig ikke kan binde uden hensyn til den udvikling, der finder sted, og uanset hvilken tilrettelæggelse af de økonomiske forhold regering og folketing tvinges til at tage stilling til.

Tholstrup (DR) havde under I. behandling af lovforslaget om udbyttebegrænsning anbefalet lovforslaget som middel til standsning af prisstigninger og inflation.

Aksel Larsen (DK) anbefalede lovforslaget og kunne kun beklage, at regeringen ikke også på andre områder, f. eks. med hensyn til almindelig priskontrol, gik i den retning, som lovforslaget angav.

Handelsministeren fandt, at det i almindelighed måtte være en praktisk fremgangsmåde, at man, når man overhovedet er under kontrol, forudgående får prisforhøjelser godkendt fremfor at risikere bagefter at skulle nedsætte priserne. Hertil kom, at virksomhederne selv er herrer over, om de skal være under tilsyn, nemlig gennem de trufne aftalers karakter. Det var yderligere hans opfattelse, at forliget fra monopollovens vedtagelse kun kan binde en vis tid. Han udtalte i øvrigt, at gennemførelse af lovforslaget ikke i sig selv ville medføre nogen udvidelse af det administrative apparat, idet man alligevel må foretage disse undersøgelser. Over for den indvending, at det ikke var det rigtige tidspunkt at foretage lovændringen på, anførte ministeren, at ingen kan vide, hvordan prisforholdene udvikler sig om blot et par måneder.

Efter yderligere en nogen debat om nødvendigheden af på nuvæ-